

قانون "حجاب و عفاف" و ضرورت نابودی جمهوری اسلامی!

در تاریخ دهم آذرماه (۱۴۰۳) مجلس ارتجاع، لایحه قانون "حجاب و عفاف" را پس از تایید شورای نگهبان تصویب و رئیس مجلس، محمد باقر قالیباف، اعلام کرد که این قانون که در ۷۴ ماده و ۵ فصل به تصویب مجلس رسیده در ۲۳ آذرماه برای اجرا در اختیار دولت پزشکیان قرار خواهد گرفت.

اما انتشار مفاد قانون "حجاب و عفاف" و روشن شدن مجازات‌هایی که این قانون برای عدم رعایت حجاب اسلامی تحمیلی جمهوری اسلامی قائل شده، هنوز به دولت ابلاغ نشده با صداهای مخالف از هر طرف مواجه شده است. از جمله هنرمندان، خبرنگاران و دانشجویان با صدور اطلاعیه‌هایی مخالفت خود را با این قانون زن‌ستیزانه اعلام کرده‌اند. بخشی از اصلاح‌طلبان حکومتی نیز که نگران عواقب این قانون ارتجاعی و زن‌ستیزانه بوده و از واکنش و مبارزات زنان و همچنین مردان آگاه علیه این قانون برای نظام‌شان در هراس افتاده‌اند، مخالفت خود با چنین قانونی را علناً ابراز می‌کنند.

واقعیت این است که پس از خیزش انقلابی ۱۴۰۱ با قهرمانی دختران نوجوان و جوان و با ریخته شدن خون آنان، پوشش اختیاری در ابعاد هر چه گسترده‌تری در سطح جامعه معمول شده است. در جریان این خیزش، زنان شجاع و انقلابی روسری‌های خود را به آتش کشیده و عملاً پوشش اختیاری را بر جمهوری اسلامی تحمیل نمودند. از این روست که رژیم ضد مردمی و زن‌ستیز جمهوری اسلامی برای مقابله با این امر، به قانون "حجاب و عفاف" توسل جسته تا بلکه بتواند وضعیت تغییر یافته را به قبل از خیزش انقلابی ۱۴۰۱ بازگرداند.

در روند کار، ابتدا قوه قضاییه دیکتاتوری حاکم طرحی برای جلوگیری از تلاش زنان جهت اعمال پوشش اختیاری تهیه نمود که این طرح به تدریج در رفت و آمدهایش بین مجلس و شورای نگهبان سرانجام تحت نام مشمئزکننده‌ی قانون "حجاب و عفاف" به تصویب رسید. بر اساس این قانون ارتجاعی، نه تنها پوشش اختیاری زنان به طور قانونی از آنان سلب می‌گردد و عدم رعایت حجاب اسلامی "غیر قانونی" اعلام می‌شود، جریمه‌های هنگفتی نیز برای نقض‌کنندگان حجاب اسلامی تعیین شده که هیچ‌گونه انطباقی با وضعیت فقر و فلاکتی که بر حیات اکثریت آحاد جامعه حاکم است ندارد. از سوی دیگر نقض این قانون حتی برای کودکان ۹ ساله و نوجوانان تا ۱۸ سال نیز جرم شناخته می‌شود و این قانون خانواده‌ها را مجبور می‌سازد با خواست فرزندان خود برای پوشش اختیاری به مقابله برخیزند.

تحمیل حجاب به زنان که از ابتدای روی کار آمدن این رژیم وابسته به امپریالیسم در جامعه معمول گشت یکی از نمودهای ستم بر زنان و وسیله‌ای برای محکم کردن زنجیر بر دست و پای آنان و از این طریق به بند کشیدن کل جامعه می‌باشد. به همین دلیل این رژیم با فروکش نمودن امواج خیزش انقلابی ۱۴۰۱ که به دنبال قتل ژینا (مهسا) امینی به دلیل گویا عدم رعایت حجاب مورد نظر جمهوری اسلامی سراسر کشور را فرا گرفت، سردمداران جمهوری اسلامی شرایط را برای باز پس‌گیری دستاوردهای این خیزش مناسب تشخیص داده و یورش خود را به زنان و البته از این طریق به همه جامعه شدت بخشیده‌اند.

قانون ارتجاعی "حجاب و عفاف" جلوه آشکاری از سیاست زن‌ستیزانه و ضد مردمی رژیم جمهوری اسلامی می‌باشد. اما تجربه نشان داده است که زنان مبارز ایران تسلیم این قانون مجلس

رژیم نیز نشده و در مقابل آن دست به مقاومت جانانه‌ای خواهند زد. زنان مبارز و انقلابی ایران به رغم همه هزینه‌هایی که پرداخته‌اند تا کنون گام‌های بزرگی جهت تحمیل حق پوشش اختیاری به رژیم برداشته و موفقیت‌هایی کسب کرده‌اند که به هیچ‌وجه با توسل به چنین قوانین زن‌ستیزانه‌ای از بین بردنی نیست. در نتیجه دست‌اندرکاران جمهوری اسلامی بیهوده می‌کوشند وضع سابق را بر جامعه ایران تحمیل نمایند.

با توجه به این که سرکوب زنان، سرکوب جامعه است؛ نه فقط زنان بلکه همه مردم تحت ستم ایران باید با همه توان علیه قانون ارتجاعی "حجاب و عفاف" به مبارزه برخیزند. برای رهایی از همه قوانین ارتجاعی دیکتاتوری حاکم راهی جز تشدید مبارزه برای سرنگونی رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی نیست. تنها با نابودی این رژیم زن‌ستیز و سرکوبگر است که راه رهایی زنان و کل جامعه هموار می‌گردد.

انابود با رژیم زن‌ستیز جمهوری اسلامی
!پیروز باد مبارزات خستگی‌ناپذیر زنان برای رهایی

چریکهای فدایی خلق ایران
آذر ۱۴۰۳ برابر با ۷ دسامبر ۲۰۲۴ ۱۷